

61380

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOS A DIJOS

Es aquesta la senmana en que tothom es mes ó menos ministerial, per anar tothom darrera del turro. Però qui n' vol menjar ha de pagar-se', al revés dels turrofagos de la política restauradora que se' l' menjan a expensas del país.

No per això deixan d' experimentar algun sobresalt. Així, en un dels últims consells de ministres, després de donar en Sagasta a la regina una notícia fresca, com es la de que a Espanya feya molt fret, sembla que la Senyora n' hi va donar una de calenta, mencionant l' efecte que havia produhit en altas esferas la campanya anti-dinástica del periódic *El País* y del grupo de diputats joves de la minoria republicana.

Algú ha parlat ab tal motiu de que s' acostava l' última hora del ministeri fusionista... pero jo crech que no será tant.

Esperém a veure quinas midas pren D. Práxedes pera quedar bé... Y ja veurém també las que adoptarán en Lerroix, en Blasco Ibañez y en Rodrigo Soriano en defensa de eos drets, dat cas que arribin a veure'ls atropellats.

Si s' ha d' entaular un desafío entre un dit y una llaga, resoltament nosaltres apostém en favor del dit.

La rifa de Nadal ha sigut com cada any una de las preocupacions dels ilusos que van en busca de la

sort, y dels babiecas que s' consolan ocupantse ab molt interés dels que surten favorecuts.

El primer premi ha caygut a Lleyda.

Una fabrica possehidora de un décim repartit entre un gran número de treballadors, va plegar desseguida. Aixó es una delicia. Ja casi tots son capitalistes ¿Qui parla de las dificultats y neguits del problema social? Ab treure cada treballador la grossa estaria definitivament resolt.

La ciutat de Barcelona—si aquí hi hagués una mica de reflexió—podria donarse per la mes favo rescuda.

En efecte, a Barcelona sola varen vendre 5,964 bitllets que importan la suma de cinch milions noucentas seixanta mil pessetas. Els premis que li han tocat entre grossos y xichs no arriban a quatrecentas mil.

Si en vista d' aixó ls jugadors barcelonins prenguessin la resolució de no comprar may mes ni un sol bitllet, Barcelona podria donarse per afortuna dísima.

Aixis com Lleyda ha tret 5 milions de pessetas, Barcelona no comprant bitllets n' hauria deixat de perdre prop de 6 milions...

Y aixó son fabas contadas: es mes que treure la grossa.

PEP BULLANGA

EL BURRO DELS COPS

QUAN en Villaverde va presentar el seu pressupost de 886 milions de pessetas, tothom s' exclamava, tothom deya: —Es imposible que l' país pugna soportar aquesta càrrega tan feixuga.

Y va haverhi conats de rebeldía, confabulacions pera no pagar, huelgas de contribuyents, presons y estats de siti.

Ha vingut l' Urzaiz y l' ha aumentat.

Y ha vingut després la comissió del Congrés y cap reparo ha tingut en afegirhi noves agravacions.

El pressupost de gastos que ns presenta l' Congrés a manera de décima, desitjantnos unas bonas festas de Nadal ascendeix a la friolera de 978 milions de pessetas, que implica un augment sobre l' anterior de 92 milions.

Aixis las gastan els regeneradors de la monarquia.

¿Y a que s' destina, a quin fi útil s' aplica aquest augment considerable?

Deixant apart uns 25 milions de pessetas que l' govern pren de recursos municipals pera satisfacer els sous als mestres de primera ensenyansa, que fins ara venian cobrant dels Ajuntaments, els 67 milions restants se n' van tots en satisfacer gastos completa ment improductius, per no dir un verdaders despil farros.

Se' ls menja l' exercit y la marina, n' participan els pensionistas del Estat, els absorveix l' afany de gastar sense tò ni só que s' ha apoderat de aquests politichs funestos que han pres l' hisenda del país com un berenar de negres.

Els vicis anteriors al gran desastre no sols se sos tenen tots, sino que han engendrat nous vicis. Estavam perduts llavoras y estém avuy mes perduts que may.

Si a lo menos els tremendos sacrificis qu' en progressió creixent s' imposan al país siguessin com els gastos que pera sembrar y ab la mira de collir fá l' pagés conreador de la terra... Si l's contribu

yents vejessin que lo que se' ls exigeix de mes tingué una aplicació reproductiva, com fora la realisació d' obras públicas de alguna importancia ó l' foment de la instrucció, qu' es després de tot la primera fortuna de un poble!...

Però ca. Per instruhir al poble, per' elevar son nivell intelectual, pera posarlo en disposició de aprofitat conscientment todas las fonts de riqueza, no n' hi ha de fets.

Un poble ilustrat no convé als interessos de la monarquia y dels governs que al amparo de la institució monárquica fan de las sevas, sense que ningú tingui medis de impedirho.

Per aixó han sigut y serán sempre fomentadors de la ignorancia popular.

Tot se conjura a Espanya contra la ilustració del poble en consonancia ab las exigencias de la vida moderna.

Las institucions privilegiadas, els seus governs, el seu clero subvencionat, son els enemichs de la ilustració popular.

Y es que institucions, governs y clero necessitan ans que tot y sobre tot un poble ignorant, incapás de tot, y especialment de posar coto als seus excessos.

Traballarian en contra dels seus interessos si difundian la instrucció. Avuy cobran el barato, y deixarian de cobrarlo el día que l' poble sigüés prou apte per impedirho. Y sería apte, tenint cultivada la inteligencia, y ab l' inteligencia la voluntat.

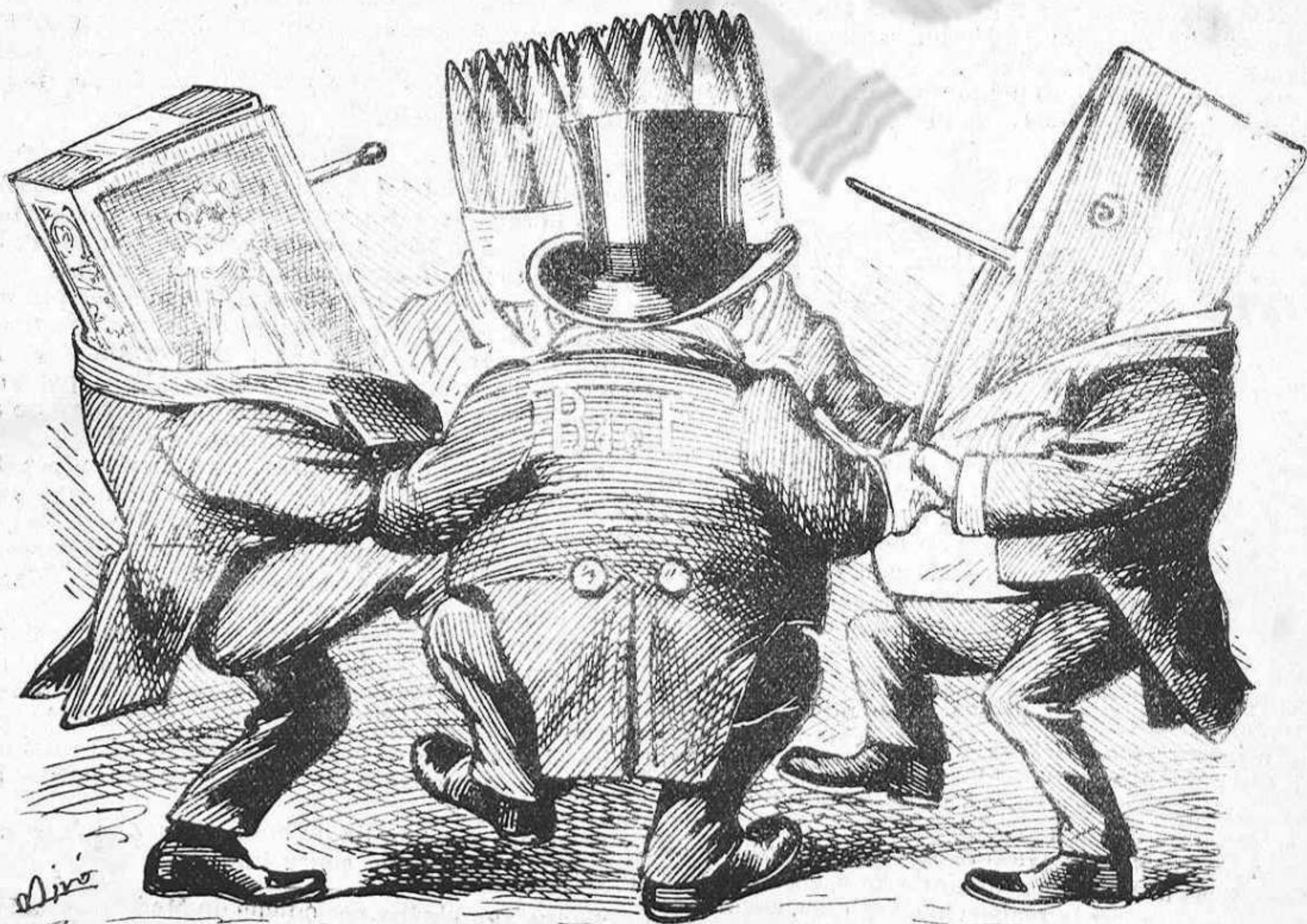
De aquí l' seu afany pera perpetuar la ignorancia, pera mantenir ben baix el nivell intelectual de un país, que en aquest concepte ha arribat a ser una escepció vergonyosa dintre d' Europa.

Tots ells han erigit en norma de conducta la frase de aquell rector rural que deya:

El balans dels ríchs

FÍ D' ANY

El balans dels pobres

—Voleu, noys! Com la espuma la nostra ganancia creix...

—Zero, zero, sempre zero!... Cada any solém fé l' mateix.

Com era d'esperar, ni Pío IX, ni Lleó XIII van reclamar may el pago d'aquesta suma. Preferiren ferse passar com a pobres y com a tristos presoners, a fi d'excitar la pietat dels catòlics, y treure d'ells una quantitat immensament superior a la dels tres milions senyalada pel govern italià.

Pero morí Pío IX, y 'ls seus nebots y hereus reclamaren las pensions atrassadas que corresponían al difunt. Y 'l govern italià va donar carpetasso a la seva demanda.

Dats aquests antecedents, no té cap mèrit la prohibició que imposa Lleó XIII als seus hereus.

Es de creure que si reclamessin las pensions atrassadas, al igual que 'ls de Pío IX tampoch ne treurían res.

Per prevenir una cosa tan natural no 's necessita ser infalible.

Y per tenir al cap de vall que rebre un xasco, fan de bon estalviar la tinta y 'l paper sellat.

Principi del discurs de 'n Canalejas:
«Els pressupostos que avuy defensen

-¡Caga, tió!...

els liberals son els mateixos que 'ls liberals combaten desde la oposició.

Preciosa confessió, que indica que la vaca es bona sempre pel que la munyeix, y sempre dolenta pel que s'ha d'estar mirant com la munyeixen.

¡Farsants mes que farsants!

Y ara un text del Urzaiz, contestant a 'n Canalejas:

«Als pobles hi ha que donarlos no lo que demanen, sino lo que necessitan.»

Y als governs també. Y encare mes als governs que als pobles.

Així quan els governs demanen quartos per malgastarlos, lo que necessitan es una bona puntada de peu.

Parí, donchs, l'Urzaiz, y probará primer que ningú la bondat y la conveniencia de l'aplicació contudent del seu principi.

Una pregunta de la Doctrina política restauradora:

—¿Per quin fi Colón descobrí l'América?

—Perque la Trasadántica, fins després d'haverla perduda Espanya, puga continuar cobrant una subvenció ganga de vuit milions de pessetas.

L'Urzaiz diuhen qu'está irritadíssim al veure que la Comissió de pressupostos del Congrés no fa altra cosa qu'esmenarli la plana, desnivellantli l'equilibri que havia establert en el seu projecte.

Si en Sagasta no l'agafés pels faldons, suposan que ja hauría dimitit.

Y asseguran que ho farà tan bon punt quedi regularizada la situació econòmica del país.

En aquest cas li succehirá lo que al pagés del xascarrillo, que deya:

—Vaig treballar el camp, hi vaig sembrar patatas... ¿y qué dirían 'm va sortir?

—¿Qué 'us va sortir?

—Una manada de porchs que se me las van menjar.

A Inglaterra, donan al seu soberà el calificatiu de sa graciosa majestat.

Graciosa era la reina Victoria.

Y graciós—com si diguessem, una especie de Cerbón—el rey Eduart.

Ab tot diuhen que Inglaterra es la monarquia mes seria del mon.

¡Sería, y un graciós desempeña 'l paper de protagonista!

L'Assamblea de amichs de l'ensenyansa, per majoria de vots s'ha pronunciat en contra de qu'en els Instituts s'hi dongui l'ensenyansa de la religió catòlica.

Molt ens complau que la majoria del professorat se mostri contrari a un abús que pugna ab las lleys del Estat en las quals se reconeix la llibertat de conciencia.

La Doctrina cristiana s'ha d'ensenyar a la iglesia. En els establiments no s'hi ha d'anar a aprendre mes que la ciencia.

Aixó es de justicia y de sentit comú.

Acaba de morir l'ex-cabecilla carlí Salvador Soliva.

Desde 'ls fets de Badalona, molts dels seus correligionaris el miravan ab despreci y li donavan tota mena de disgustos.

Casi s'pot dir que l'han mort a picadas. Es lo que havia de succehir.

Tant y tant han murmurat d'ell, han xerrat tant y tant, que al últim s'han quedat sense soliva.

Els cassinos de Lluisos y altres locals de diversió mística funcionan tranquilament, sense pagar la contribució que 'ls correspon.

Y 'ls investigadors tan exigents ab els industrials; no s'fican ab ells en res ni per res.

.....Será que per sota má 'ls ensotanats els pagan ab un bon raig d'indulgencias aplicables al perdó dels molts pecats que cometen, al buscársela per aquests mons de Deu?

Acaba de inaugurarse a París l'estátua del constituyent Baudin.

Al estallar el cop d'Estat de 'n Napoleón, el diputat Baudin acudí a una barricada del arrabal de Sant Antoni, excitant al poble a batres.

Un obrer li digué:—Si coneixes, ens batrem per que no perdís els 25 franchs de dieta que percibeixes com a diputat.

A lo qual replicá en Baudin:—Espera't una mica, y veurás com un home 's deixa matar per 25 franchs.

Y en efecte, primer tractat en vá d'evitar l'efusió de sanch, cridant als soldats que avansaven contra la barricada:—Jo soch diputat de la nació; jo soch el dret. A lo qual respongué un oficial:—Nos altres no podem discutir las ordres que rebém; nos altres som el deber.

Pochs moments després se rompia 'l foc, y en Baudin queya acribillat de balassos.

Els que pogueren creure que queya per no alsarse may mes, s'haurán desenganyat al veure que 'ls seus compatricis l'han aixecat sobre un pedestal, com héroe del va'or cívic y mártir de la idea republicana.

À LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Am-po-lla.
- 2.ª ENDAVINALLA.—Cara.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Lo Contramestre
- 4.ª ROMBO—
C
GAT
GORRA
CARGOLS
TRONA
ALA
S
- 5.ª GEROGLÍFICH COMPRIMIT.—Notable.

Han endevinat totas ó part de las solucions del número passat els caballers: B. Lenginu, Un colomá de Valls, Un taberré presumit, Juanita Juvany, Joan Masó Amillach, R. Golovart, J. Massaguer S., y Peret Aguiló.

ENDEVINALLAS

XARADA
Es animal cridaner primer.

Es un líquit molt gustós
el dos,
y nota musical n' es
la tres.

Tot ben bé, estimat lector
'l final de la xarada,
y veurás com es el tot
per poder ee' endevinada.

UN GUARDA CIVIL CATALANISTA

ANAGRAMA

Mentres dominin els frares,
las monjas y 'ls capellans
sempre Espanya tindrà totas.
Aquí teniu la Total

que n' ha fet una escobrada
y viu com el peix al mar.

J. BILLOCH B.

TERS DE SÍLABAS

Primera ratlla, vertical y horizontal: professió.—Segona: damunt las taulas.—Tercera: nom de dona diminutiu.

AGUYA FREDA

GEROGLÍFICH

X
R I I
O O
R
I I I
A

PEP U. U.

Caballers: B. Leugim, Sioran Lloch, E. Gerubern, Juanita Juvany, L'art Dols y C.ª, Un enigmista, Peret Aguiló, Ramón Golovart, Eduardo Ferrer, Mataró, Noy de la casa, J. Massaguer S., Frederich, Fadrich de Llansá, Un colomá de Valle: Passin com a ignocentadas. Pero no se admiten felicitaciones.

Caballers: J. Felip, Antoni Feliu, Enrich Llubés, y Samuel Gran: Per molts anys: que las logrin felissas.

Caballer: C. H. Xivivell: Probablement.—Errat: No es gran cosa, no 's pensi.—Antoni F. Massans: Es pobre y raquitich.—Quintín Garreta: Ens en alegrém. Recados al successor de 'n Mac Kinley.—Birilikoff: Molt bé, serà servit.—Pere Ballana: Es un infelis, ja té rahó y un ignocent de primera.—V. Tapias: El dibuix últimament enviat está molt millor que l'altre, pero no está prou bé.—S. de C: ¿Ho veu home? ja estém entesos.—E. Castelló y Campins: Son una especie de neulers que 'l lector no li perdonaria may.—Lluís d' Alemany: No es de molta novetat; pero en fi...—Lluís B. V.: Res de lo qu' envia 'nsconvé.—J. Staramsa: Bravíssim; pero cuydado, eh' no fumém.—Ramón Avias: Li buscarem una colocació.—Serafi Finchs y Finit: Encare es massa ignocent tot aixó.—Branquetes: ¡Ca home, ca!—A. Carrasca Gayán: Gracias per l' envió.

V. J. y P. V.—Sallent: En lo grabat a que aludeixen l' artista va voler representar la despedida de 'n Pí y Margall, al anarse'n de aquest mon.—Celebrarém que la truya de l' aposta 'ls fassi bon profit.

Avis

L' ALMANACH

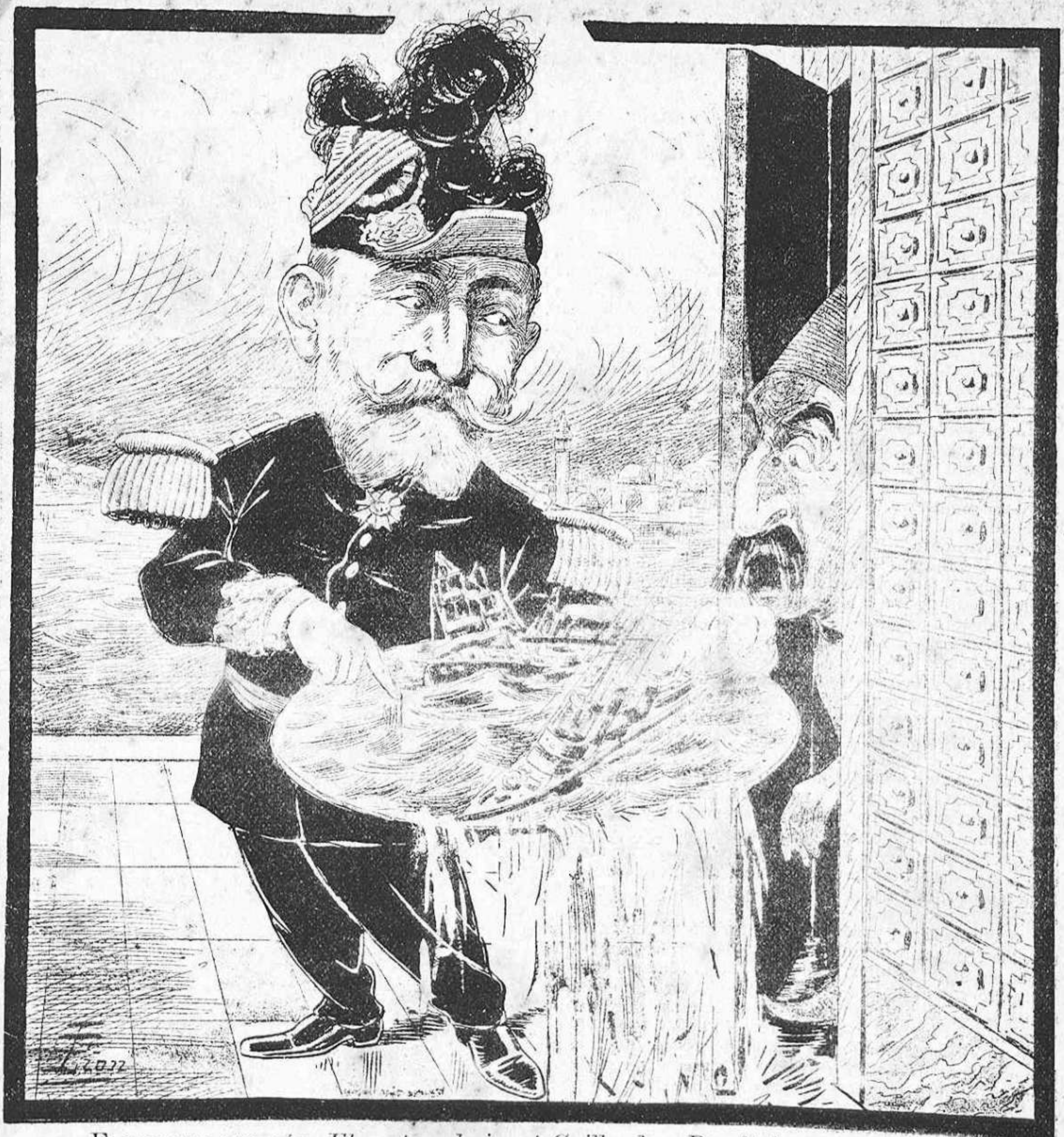
DE
LA CAMPANA DE GRACIA

pera 1902

QUEDA COMPLETAMENT AGOTAT

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, CARTER del Oim, número 8.
Tinta Ch.ª Lorilleux y C.ª

La caricatura al extranger

ELS HOMES DEL DIA. El contra-almirant Caillard:—¡Per fi, la porta ha cedit!
(De Le Charivari)

Dissapte, 4 de Janer * NÚMERO EXTRAORDINARI DE
LA CAMPANA DE GRACIA
8 pàgines = Dissapte, 4 de Janer * Número d' any nou = 10 céntims
Variada ilustració política y satírica
Text referent a totas las qüestions d' actualitat